Ehl-i Sünnet'in Mezhebi Allah'ın Kelâmının Harf ve Ses ile Olduğudur

EHL-İ SÜNNET'İN MEZHEBİ
ALLAH'IN KELÂMININ HARF VE SES İLE OLDUĞUDUR!
Muhaddis Şeyh Nâsıruddîn el-Elbânî, Muhtasaru'l-'Uluvv isimli kitabında Zâhid el-Kevserî'yi reddetme sadedinde 'Allah'ın kelâmının harf ve ses ile olduğu' görüşünü Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'e nisbet ederek şöyle der:
'[Zâhid el-Kevserî] Allah'ın kelâmının harf ve ses ile olduğuna dâir görüşleri sebebiyle Ehl-i Hadîs'e [Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'e] Haşeviyye diyerek laf atar.'
Yine Muhtasaru'l-'Uluvv'da şu rivâyete yer verir:
'Bize Abdulhâlık b. Abdisselâm el-Kâdî şöyle haber verdi: Bize İmâm Ebû Muhammed b. Kudâme haber verip dedi ki: Bana Ebu'l-Me'âlî Es'ad b. el-Mencâ tahdîs edip dedi ki:
Bir gün Şeyh Ebu'l-Beyân rahimehullah'ın yanında idim. Derken kendisine eş-Şeyh el-Emîn denilen İbn Temîm çıkageldi. Aralarında geçen bir konuşmadan sonra Şeyh ona şöyle dedi: Yazık sana! Hanbelîlere[1]; Kur'ân'ın harf ve ses ile olduğuna dâir delîl nedir, denilse; Allah şöyle buyurmuştur, Rasûlü şöyle buyurmuştur, derler. Sonra da Şeyh bu konu-daki âyet ve rivâyetleri arka arkaya sıraladı. Ama sizlere: Kur'ân'ın nefiste kâim bir ma'nâ olduğunun delîli nedir denilse, siz: el-Ahtal şöyle dedi: 'Şüphesiz söz kalpte olandır' dersiniz. Şu Ahtal dediğiniz de kim oluyor? Habîs bir Hıristiyan değil mi! Mezhebinizi onun şiirinden aldığınız bir beyite binâ ettiniz, Kitâb ve Sünnet'i terk ettiniz.'
Şeyh el-Elbânî kitabının mukaddimesinde daha önceki baskılarda bu rivâyet ile ilgili oldukça ciddî bir musahhih hatasına dikkat çeker ve bu münâsebetle şöyle der:
'Çünkü Hanbelîler –orada açıkladığım gibi- Kur'ân'ın harf ve ses ile [Allah kelâmı] olduğuna i'tikâd ederler. Eş'arîlerin ve başkalarının hilâfına hak olan da budur!'
Muhaddis Şeyh Nâsıruddîn el-Elbânî (vefâtı: 1420 hicrî)
Muhtasaru'l-'Uluvv (sayfa: 7, 156, 284)
_____ [1] Burada Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat akîdesinin Hanbelîlere hasredilmesi mutlak değil, belirli zaman ve mekânlar ile mukayyeddir. Bazı zaman ve mekânlarda insanların umûmu Sünnet Yolu'nu terk edince, bu yol ve akîde –hem muhâlifler hem de muhâlif olmayanlar yanında- onda sebât eden Hanbelîler'e nisbet edilir olmuştur. Muhâlifler, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat akîdesini Hanbelîlik olarak adlandırmakla insanları ondan uzaklaştırmayı; muhâlif olmayanlar da sahîh akîdeye muşahhas örnekler vermeyi murâd ediyorlardı. Yoksa, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat akîdesi; Hanefî, Mâlikî, Şâfi'î bütün Müslümanların tâbi olması gereken hak akîdedir ve Hanbelî olduğu hâlde Sünnet Yolu'nu izlemeyenler de olabilir.